

Publicerad 2013-05-06 20:23 av Eriizas

Floden som lockade

Floden av eufori forsar fram.

Floden som en gång bringade trygghet.

Numera utstrålar den skräck, rädsla & panik.

Hur gick det till?

Tryggheten övergick i misär.

När kom vändpunkten?

Var det jag som ändrades, eller var det allt det andra?

När slutade jag leka med floden?

När slutade jag rita obskyra bilder på väggarna med den vinröda, trögflytande forsen?

När?

Så många frågor.

Inga svar.

Mest förvirring.

Folk påstår att man ändras med tiden.

Men var jag ens kapabel till något så invecklat, något så inlärt?

Blodet lockade stilla, tills det övergick till avsky.

Avsky mot mig själv.

Mot de jag sårat gång på gång - medan min avsikt alltid varit det motsatta.

Men skulden var min oavsett.

Det måste den ha varit.

Det är det alla alltid sade till mig.

Var det hjärntvätt eller sanning?

Var är mina svar?

Vem är jag?

Mitt rakblad, min kniv, min machete kallade på mig så förföriskt...

Skulle jag ge mig an frestelsen..?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eriizas med Poeter.se id #44537 innehar upphovsrätten